ECLI:LV:AT:2022:1103.C33490216.47.L
Lieta Nr. C33490216, SKC-414/2022
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 3.novembrī

Senatoru kolēģija šādā sastāvā:
senators Valerijs Maksimovs,
senatore Anita Čerņavska,
senators Normunds Salenieks

rīcības sēdē izskatīja /pers. C/ (*/pers. C/*) kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 15.novembra spriedumu civillietā /pers. C/ prasībā pret SIA „HOMBURG ZOLITUDE" ar trešajām personām SIA „MAXIMA Latvija", SIA „TINEO", SIA „RE&RE", Arhitektu firmu SIA „KUBS"", SIA „HND Grupa", SIA „CMConsulting", Rīgas pilsētas pašvaldību, Luksemburgā reģistrēto sabiedrību AIG Europe S.A. par bezdarbības atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 15.novembra spriedumu noraidīta /pers. C/ prasība pret SIA „HOMBURG ZOLITUDE" par prettiesiskas bezdarbības, kas izraisījusi smagas sekas, atzīšanu un atlīdzības par morālo kaitējumu piedziņu.

[2] Prasītājs iesniedzis kasācijas sūdzību par minēto spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā. Kasācijas sūdzībā ietverts arī lūgums izvērtēt nepieciešamību uzdot Eiropas Savienības Tiesai jautājumus par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 3.decembra Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (turpmāk – Direktīva 2001/95/EK) un Padomes 1985.gada 25.jūlija Direktīvas 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem (turpmāk – Direktīva 85/374/EEK) normu interpretāciju prejudiciāla nolēmuma pieņemšanai.

Motīvu daļa

[3] Senatoru kolēģija konstatē, ka kasācijas sūdzība formāli atbilst Civilprocesa likuma 450.–454.panta prasībām, tomēr ir Civilprocesa likuma 464.[1]panta otrās daļas 2.punktā norādītais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību, jo senatoru kolēģijai, izvērtējot kasācijas sūdzībā minētos argumentus, nav acīmredzama pamata uzskatīt, ka pārsūdzētajā spriedumā ietvertais lietas iznākums ir nepareizs un ka izskatāmajai lietai ir būtiska nozīme vienotas tiesu prakses nodrošināšanā un tiesību tālākveidošanā.

Senāts jau paplašinātā tiesas sastāvā taisījis spriedumu faktisko un tiesisko apstākļu ziņā līdzīgā lietā un, izvērtējot būtiskos tiesību jautājumus, atzinis, ka izņemot likumā tieši noteiktos gadījumus, katrs atbild tikai par savas rīcības (arī bezdarbības) rezultātā radīto kaitējumu (sk. *Senāta paplašinātā sastāva 2022.gada 4.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-8/2022 (ECLI:LV:AT:2022:1004.C33642915.14.S) 15.punktu*).

[4] Senatoru kolēģija atzīst, ka lūgums uzdot jautājumus Eiropas Savienības Tiesai prejudiciāla nolēmuma pieņemšanai nav apmierināms, jo konkrētās lietas kontekstā Direktīvas 2001/95/EK un Direktīvas 85/374/EEK piemērošanas jomā atbildētājas kā tirdzniecības centra īpašnieces iespējamā atbildība par prasītājam nodarīto kaitējumu neietilpst (sk. *Senāta paplašinātā sastāva 2022.gada 4.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-8/2022 (ECLI:LV:AT:2022:1004.C33642915.14.S) 12.punktu*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 464.panta trešo daļu, 464.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību civillietā sakarā ar /pers. C/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 15.novembra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senators V. Maksimovs

Senatore A. Čerņavska

Senators N. Salenieks